

מֵאֵמֶרִי
יִשְׂרָאֵל
נוֹשַׁע בָּהּ

מִלֻּקְטִים מִסֵּפֶר
הַזִּהָר הַקָּדוֹשׁ
עִם הַפִּירוּשׁ הַנִּפְלֵא
מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

86

יו"ל במיוחד לאור המצב השורר בארץ הקודש

מופץ בעשרות אלפי עותקים סיון תשפ"ה

בעזרת השם יתברך

מאמרי

ישראל נושע בה'

מאקמים מספר

הזהר הקדוש

מהתנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי ז"ע

עם הפירוש הנפלא

מתוך מדבש

מאת הגה"ק המקובל רבי דניאל פריש זצוקל"ה

מופץ בעשרות אלפי עותקים – סיון תשפ"ה

דברים חוצבי להבות אש קודש מענין התפלה
בשמחה מרבינו אור העולם האר"י הקדוש זיע"א
אָסוּר לְאָדָם לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּתוֹ
בְּעֶצְבוֹן, וְאִם נַעֲשֶׂה כִּךְ אֵין נִפְשׁוֹ
יָכוֹל לְקַבֵּל הָאוֹר הָעֲלִיּוֹן הַנִּמְשָׁךְ
עָלָיו בְּעֵת הַתְּפִלָּה... נִמְשָׁךְ לוֹ נֶזֶק
נִפְלָא גְדוֹל ע"י עֲצָבוֹתוֹ, אֲבָל צָרִיךְ
לְהִרְאוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ הַכֹּנֶעַה גְּדוּלָּה
בְּאִמָּה וְיִרְאָה, אָמֵן תְּהִיָּה
בְּשִׂמְחָה יִתְרָה וְגִדּוּלָה בְּכָל
הָאֲפֶשֶׁר בְּדִמְיוֹן הָעֶבֶד הַמְּשִׁמֵּשׂ אֶת
רְבוֹ בְּשִׂמְחָה יִתְרָה. וְאִם מְשִׁמְשׁוֹ
בְּעֶצְבוֹת עֲבוּדָתוֹ נִמְאָסֶת לְפָנָיו

(שער הכונות דף א. טו ב)

עם נושע בה' מגן עזרך

אדון הנביאים הרועה הנאמן משה עבד ה' הפליג בשבחם של ישראל בהאי לישראל:

(דברים לג, כט) **אשריך ישראל מי כמוך עם נושע בה' מגן עזרך ואשר חרב גאותיך...** ופירש רש"י: אמר להם, מזה לי לפרוט לכם כלל דבר הכל שלכם, אשריך ישראל מי כמוך, **תשועתך בה'** אשר הוא מגן עזרך וחרב גאותיך, ועל זה פירש בדעת זקנים מבעלי התוספות: הוא חרבך להשמיד אויביך עד שמגביה אותך על הכל.

ובספורנו פירש: עם נושע בה' שלא תהיה תשועתך על ידי מלחמתך, אבל ה' ילחם לכם, מגן עזרך: הוא שעזר אותך בזמן החורבן שלא כלית...

עזרנו בשם ה', והוא אשר יהיה חרב גאותך שתתרום, ובאור החיים הק' שם ביאר פסוקים אלו בלשונו: רוכב על השמים בשביל עזרת ישראל, להלחם בשבילך, כאמרו ה' ילחם לכם, וכשהוא בא ונלחם להם, כל השמים הם מרכבתו, ומעתה כל כחות השמים ומערכתם באים לעזרת ישראל... אשריך ישראל... עם נושע בה'... ישראל אשריהם שתשועתם היא בה' - שהוא בכבודו נלחם להם, ומה חרבם גבוהה ועומדת בלא מיחוש... נושע בה', פירוש שהמלך נושע בתשועתו... אשריך ישראל מי כמוך שאתה עם נושע עם ה', שהוא מגן עזרך. ואשר הוא חרב גבוהתך, שאין חרב גדולה כחרב לה' בשלפו אותה מתערה.

ואמרו רבותינו ז"ל בשלהי מסכת סוטה: **אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים** וכמו שכתוב **אז תקרא וה' יענה, תשוע ויאמר הנני** והן אל כביר לא ימאס תפלת כל פה לשמור את שארית ישראל ויבוס צרינו בהגלות זרוע ימינו על עם ה' ונחלתו, ועלינו לזכור הטיב את דברי הפייטן עם ה' חזקו ונתחזקה בלימוד התורה אשר מוגנה ומצלת מכל רע כמובא כמה פעמים בזהר הק' כולל התעוררות בקיום המצות מתוך שמחה ורצון הלב, והתחזקות איתנה בהשי"ת צור מחסינו כמאמר הכתוב ויתחזק דוד בה' אלהיו, וקול תפילה וצעקה מקירות הלב כמאמר חז"ל תולעת יעקב אין כחה אלא כפה שהיא אומנותינו ואומנות אבותינו בכל דור ודור בעת שקמו אויבינו לכלותינו והשי"ת הצילנו מידם.

ונחתום בדברי הרה"ק בספר מאור ושמש על הפסוק **אין כאל ישרון** (דברים לג כח): ישראל עמו שהם שרים בין האומות ובעומק הגלות ובמקום מגושם, - אזי - כל תנועה וקול ודיבור שעושין לשמו יתברך הוא יקר מאד בעיני ה', ועל ידי זה מורידין שפע לכל העולמות וכו', וממשיכין האורות להשפיע אל השכינה על ידי תפלתם, והשי"ת מתרומם ומתגדל ומתפאר בישראל בכל העולמות, - ובאמת שיסוד דברי קודש אלו המה מכתבי אור העולם רבינו האריז"ל, - ובהאי יעלה קולינו לפני אבינו האב הרחמן ונוכה כולנו יחד לשמירה עלינוה מכל צרה וצוקה בארץ הקודש ובכל אתר ואתר, ויערה השי"ת על כל עמו ונחלתו רוח טהרה ממרום להושיענו מתוך נחת והרחבה השתא ובעגלא דידן ובזמן קריב אמן ואמן.

מזמן מתוק מדבש

סיון התשפ"ה

כל הצרות הם להפחיד את ישראל כדי שיעשו תשובה וינאלו

בהיהיא שעטא יתער קדשא בריך הוא לאברהם, ויימא ליה, קום, דהא מטא זמנא דאנא פריק לבניך, למיהב לון אגר טב על כל מה דסכלו בגלותא, ומגו דאברהם הוה בזכינא

מתוך מדבש

מאמר "כל הצרות הם להפחיד את ישראל כדי שיעשו תשובה וינאלו" במאמר זה מתגלה לנו דבר נשגב עד כדי להפליא ממש, והיינו שכל צרתם וסבלם של ישראל בסוף הגלות הנקראים חבלי משיח, הם רק כדי להפחידם שעל ידי זה יעשו תשובה ויהיו ראויים להגאולה הקרובה, והקב"ה יאמר לאברהם אבינו ע"ה די להם לישראל במה שסכלו עד עתה, וברצוני לפייס אותך בשביל בניך.

(מקור המאמר חזק פנחס שלם דף קעג ע"ב, וציטוריו כרך יג עמ' רטו-רט)

הגונים בשלמות להגאלה, לכן הוא מראה עצמו כאלו רוצה עוד בגלות, עד שימחו כל עונות ישראל לגמרי, ויהיו ראויים להגאלה בתכלית השלמות.

בהיהיא שעטא יתער קדשא בריך הוא לאברהם בעת הגאלה

יעורר הקדוש ברוך הוא את אברהם שהוא במדת הסדר, ויימא ליה, קום ויאמר לו קום מן הקבר, דהא מטא זמנא דאנא פריק לבניך, כי הגיע הזמן שאני גואל את בניך, למיהב לון אגר טב על כל מה דסכלו בגלותא ולתת להם שכר טוב על כל מה שסכלו בגלות, ומגו דאברהם

להבין הענין, נקדים מה שמוכא לקמן (דף רלט עמוד ב), כי אברהם בחר בגלות לכפרת עונות ישראל במקום הגיהנם, כי אברהם שהוא מקור הסדר היה רוצה בחמלת הנשמה ובחמלת הגוף, אבל שניהם אי אפשר, לכן בחר לישראל הגלות כי היא דין גשמי, ולא הגיהנם שהוא דין רוחני שאינו כלה, וכאשר האריכו ישראל בגלות וסכלו כדי רשעתם, ועם כל זה צדין אינם ראויים להגאלה, לכן מדת הסדר דאברהם תוסיף להאריך הגלות, כדי שלא יהיה פתחון פה למדת הדין למנע מהם שום טובה בעת הגאלה השלמה, וזה שאמר להלן שגראה מדברי אברהם כאלו לא טוב בעיניו שיהיה כבר הגאלה, כי יודע שישראל צדין אינם

דְּלֹהוֹן, דְּכִתִּיב (דברים לב ב) אִם לֹא כִי צוּרִם מְכָרִם, דָּא אַבְרָהָם, הָוָה לִיה כְּמָאן דְּלֹא טַב בְּעִינֵי, וְאַחֲמִי גְרָמִיָּה כְּמָאן דְּבָעִי דִּילְקוֹן עַל חוּבִיָּהוֹן יְתִיר, וְיִימָא גְבוּ מַחוּבִיָּהוֹן גְּבוּ מַחֲטָאֵיהוֹן, אָמַר לִיה קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, יְדַעְנָא, כֻּלָּא אִיהוּ מַה דְּאַמְרַת לְאַנְפִּין, אָנָּא אוּף הָכִי לְאַנְפִּין, אַל תְּכַלְאִי, אָנָּא בְּעִי לְפִיִּסָּא לָךְ עַל בְּנִיךְ, לֹא תִמְנַע טִיבּוּ מִנְהוֹן, לֹא תִמְנַע אֲגַר טַב מִנְהוֹן, כְּמַה וְכְמַה סְבִלוּ עַל חוּבִיָּהוֹן, וּבִגִּינִי כֶּךָ אוּמַר

מחוק מדבש

וְלֹא יִמְנַע מִהֶם תְּכִלִּית הַטּוֹב, לְכֹן אָנָּא אוּף הָכִי לְאַנְפִּין גַּם אֲנִי אֶתְנַהֵג עִמָּהֶם לְפָנִים, וְיִצְוֵנוּ לֹמַר גַּם חֲבִלִי הַמְשִׁיחַ יִהְיֶה רַק לְפָנִים לְהַפְחִיד אֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁיַּעֲשׂוּ תַּשׁוּבָה כְּדִי שִׁיָּהִי רְאוּיִם לְהַגָּאֵלָה בְּשָׁלְמוֹת, לְכֹן אוּמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם אַל תְּכַלְאִי אַל תִּמְנַע יוֹתֵר אֶת שְׂכַר בְּנִיךְ, אָנָּא בְּעִי לְפִיִּסָּא לָךְ עַל בְּנִיךְ וְאֲנִי רוּצָה לְפִיסַּ וּלְרַצוֹת אוֹתְךָ בְּשָׁבִיל בְּנִיךְ, כִּי דִי לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל כְּמַה שֶׁסְּבִלוּ עַד עַתָּה בְּגָלוֹת וְעַמְדוֹ בְּעַמְקֵי הַקְּלָפוֹת, לְכֹן מַעֲתָה לֹא תִמְנַע טִיבּוּ מִנְהוֹן לֹא תִמְנַע אֲגַר טַב מִנְהוֹן אַל תִּמְנַע הַחֲסֵד מִהֶם אַל תִּמְנַע הַשְׂכָּר טוֹב מִהֶם, כִּי כִּכֹּר נִתְעַכְּלוּ זְהֻמוֹת הָעוֹנוֹת, וְרְאוּיִם הֵם לְכָל הַטּוֹב הַצָּפוּן לָהֶם, כְּמַה וְכְמַה סְבִלוּ עַל חוּבִיָּהוֹן כִּי כִּכֹּר כְּמַה עֲנִשִׁים סְבִלוּ עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, וּבִגִּינִי כֶּךָ

הָוָה בְּזַבִּינוּ דְּלֹהוֹן וּלְפִי שְׁאַבְרָהָם הָיָה בְּהַסְכָּמַת מִכִּירָתָם בְּגָלוֹת, דְּכִתִּיב אִם לֹא כִי צוּרִם מְכָרִם וְצוּרִם דָּא אַבְרָהָם זֶה הוּא אַבְרָהָם (פְּמִנְטָר לְמִנְן דָּף לַט עמוד ב), הָוָה לִיה כְּמָאן דְּלֹא טַב בְּעִינֵי לְכֹן הָיָה נִרְאָה מִדְּבָרֵי גַם עַתָּה כְּמִי שְׁאִינוּ טוֹב בְּעִינֵי, וְאַחֲמִי גְרָמִיָּה כְּמָאן דְּבָעִי דִּילְקוֹן עַל חוּבִיָּהוֹן יְתִיר וּמִרְאָה בְּעַצְמוֹ כְּאֵלוּ רוּצָה שִׁילְקוּ עוֹד יוֹתֵר עַל עוֹנוֹתֵיהֶם, וְיִימָא גְבוּ מַחוּבִיָּהוֹן גְּבוּ מַחֲטָאֵיהוֹן וְיִאמַר גְּבוּ וּפְרַעוּ מַעֲוֹנוֹתֵיהֶם גְּבוּ וּפְרַעוּ מַחֲטָאֵתֵיהֶם, אָמַר לִיה קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם אֲזִי יֹאמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם, יְדַעְנָא, כֻּלָּא אִיהוּ מַה דְּאַמְרַת לְאַנְפִּין אֲנִי יוֹדַע שְׁכָל מַה שְׁאַמְרַת הוּא רַק לְפָנִים, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה פִתְחוֹן פֶּה לְהַמְקַטְרֵג לְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם,

לצפון תני, והיינו אשר צפנת, ודא הוא מלה (ס"א דתהא) דתהיא מבשרת.

ותו תבשר זמנא תניינא, בשעתא דשכינתא תסלק על ההוא טורא עלאה, ותהך ותבשר לאבהן, מיד תהך לירושלים, ותחמי לה בחרבנא, תיעול לציון, ותמן תקרקר קירא כמלקדמין, על אתר בי מותבה, ועל יקרא דילה בההוא אתר, ותמן אומיאת, דלא תיטול מתמן ולא תפוק, עד דקדשא ברין הוא יפרוק

מתוך מדבש

ותראה אותה עדין בחרבנה, תיעול לציון והיא תפנס לציון דהיינו לבית המקדש, ותמן תקרקר קירא כמלקדמין ושם תצק צעקות כבתחלה כמו בעת החרבן, כמו שכתוב (שע"ס כ"ט) כי יום מהומה וגו' מקרקר קר ושוע אל ההר, פרוש ביום חרבן ירושלים כשהאויבים הרסו בקיר החומות אז צעקה השכינה על חרבן הר הבית והמקדש, על אתר בי מותבה ועל יקרא דילה בההוא אתר על מקום בית מושבה, ועל כבודה שהיה לה במקום ההוא, וגם עתה תצק השכינה על אריכת הגלות, ותמן אומיאת דלא תיטול מתמן ולא תפוק ושם היא נשבעת שלא תלך ולא תצא משם, עד דקדשא ברין הוא יפרוק לבנהא עד שהקדוש ברין הוא

ילכו כתוב אומר לצפון תני תן שחר הטוב, והיינו אשר צפנת וזהו מה שהקדוש ברין הוא צפן וגנו ליראיו, ודא הוא מלה דתהא מבשרת וזהו הדבר הראשון שתבשר חפצי בה, על הגאלה ועל שחר טוב שעתיד הקדוש ברין הוא לתת לבניו.

ותו תבשר זמנא תניינא ועוד תבשר חפצי בה שהיא אמו של משיח פעם שנית, כי בשעתא דשכינתא תסלק על ההוא טורא עלאה בשעה שהשכינה תעלה על אותו הר גבוה שהוא הר העברים כנ"ל, ותהך ותבשר לאבהן ומשם תלך לבשר להאבות את גאלת בניהם, אחר כך מיד תהך לירושלים ותחמי לה בחרבנא מיד השכינה תלך לירושלים

לְבִנְהָא, וְדָא חֲפָצִי בְּהַ תְּבַשֵּׁר בְּמִלְקִדְמִין, וְאַמְרַת (יִשְׁעִיָּה י"ז) צְהִלִי
וְרַנִּי יוֹשְׁבַת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבָּךְ וְגו', מֵאִי גָדוֹל בְּקִרְבָּךְ, דָּא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְהָ לְאַקְמָא לָהּ מַעְפְּרָא, וְיִימָא
לָהּ (ס"ט נ"ב) הַתְּנַעֲרִי מַעְפֵּר קוּמִי שְׁבִי יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלַיִם אִיהִי,
וִירוּשָׁלַיִם שְׁמָהּ וְדָאִי.

מתוך מדבש

יִגָּאֵל אֶת בְּנִיָּהּ. וְדָא חֲפָצִי בְּהַ תְּבַשֵּׁר
בְּמִלְקִדְמִין וְאִזְ חֲפָצִי בְּהַ שְׁהִיא אִמּוֹ
שֶׁל מְשִׁיחַ תְּבַשֵּׁר בְּמִקְדָּשׁ, וְאַמְרַת
וְחֹתָמָא לְהַשְׁכִּינָה שְׁיוֹשְׁבַת צִיּוֹן צְהִלִי
וְרַנִּי יוֹשְׁבַת צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבָּךְ
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, וְשׁוֹאֵל מֵאִי גָדוֹל
בְּקִרְבָּךְ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, וּמְשִׁיב דָּא
קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זֶהוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ

הוּא, דְּאִיהוּ אֲתִי לְגַבְהָ לְאַקְמָא
לָהּ מַעְפְּרָא שְׁהוּא יָבֵא אֶל הַשְׁכִּינָה
לְהַקִּים אוֹתָהּ מַעְפְּרָה, וְיִימָא לָהּ וְיֹאמֶר
לָהּ הַתְּנַעֲרִי מַעְפֵּר קוּמִי שְׁבִי
יְרוּשָׁלַיִם, וְיֹאמֶר כִּי יְרוּשָׁלַיִם אִיהִי
הַשְׁכִּינָה הִיא שׁוֹכֶנֶת בִּירוּשָׁלַיִם, לְכֹן
וִירוּשָׁלַיִם שְׁמָהּ וְדָאִי יְרוּשָׁלַיִם הִיא
שְׁמָהּ וְדָאִי. (רמ"ק ומפרשים)

מאמר אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זְכוּר לְטוֹב

כָּל תַּלְמִיד חָכֵם שְׁעוֹמֵק בַּתּוֹרָה כָּכָל יוֹם תָּמִיד בְּשִׁבְלִי לְהַרְבּוֹת
בְּכוּד שְׁמִים, אֵינּוּ צָרִיךְ לֹא חֶרֶב וְלֹא חֲנִית וְלֹא כָּל דְּבָר
הַשּׁוֹמֵר, אֲלֹא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁמְרוֹ בְּעֶצְמוֹ, וּמִלֵּאכֵי
הַשָּׂרֵת עוֹמְדִין סְבִיבּוֹ וְחֶרֶב בְּיַד כָּלֵם וּמַגְנִים עָלָיו שְׁנֹאמֶר
(תהלים קמ"ט, ו) "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִדּוֹנָם וְחֶרֶב בַּפִּיּוֹת בְּיָדָם".

(תנא דבי אליהו ד, ב)

בְּכָל יוֹר וְדוֹר הַקֶּבֶה"ה מִגִּין תָּמִיד עַל יִשְׂרָאֵל
 אֲתָא לָבָן בְּקִדְמִיתָא, וּבָעָא לְאַעְקָרָא לִיהָ לְיַעֲקֹב בְּלַחֲדוּי מַעְלָמָא,
 אֲתָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאַגִּין עֲלֶיהָ, דְּכְתִיב (נְכֻשִׁים ל"א כ"ד)
 הַשֹּׁמֵר לָהּ פֶּן תִּדְבֹּר עִם יַעֲקֹב מְטוֹב עַד רָע. אֲתָא פְּרַעְיָה וּבָעָא
 לְשִׁיצָאָה לִזְוֵן מַעְלָמָא, אֲתָא קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַגִּין עֲלֵיהוֹן,
 דְּכְתִיב (שְׁמוֹת א' י"ב) וְכֹאשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ וְגוֹמֵר. אֲתָא הָמָן וּבָעָא

מתוך מדבש

מִמָּמַר "בְּכָל יוֹר וְדוֹר הַקֶּבֶה"ה מִגִּין תָּמִיד עַל יִשְׂרָאֵל" חֲכָמֵי הַזֶּהר
 מֵרְאִים לָנוּ כַּאֲן בַּעֲלִיל שְׂמָאוּ שְׁנוּלְדוּ שְׁבִטֵי י"ה שְׁהֵם עֵדוֹת לְיִשְׂרָאֵל
 בַּהֲתִיּוּסָדוֹת כָּלל יִשְׂרָאֵל, כִּבֵּר קִמּוֹ עֲלֵיהֶם שׁוֹנָאִים שְׂרָצוּ לַהֲעִבִירם מִן
 הָעוֹלָם ר"ל, וְכֵן הִיָּה בַּמִּשְׁךְ הַדּוֹרוֹת כִּמְאֹמֵר בַּעַל הַהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח שֶׁבִּכְל
 דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקֶּבֶה"ה מְצִילֵנוּ מִיָּדָם כִּי חֲסִדּוֹ לֹא תִּמְנָה
 וְרַחֲמֵיו לֹא כֹל.

(מִקּוּר הַמֵּאמֵר זוֹהַר מַדֵּשׁ פֶּרֶשׁ נֶלֶק ד' ס' ע"א, וְנִצְיָאוּרֵינוּ כֵּךְ ז' ע"א מִקָּמַם-תִּקְמָד)

אֲתָא לָבָן בְּקִדְמִיתָא בָּא לָבָן בַּתְּחִלָּה, מִכַּח הַקְּלָפָה הַעֲלִיּוֹנָה שְׁהִיא
 וּמֵאֵית בְּלִבְנִינּוּתָהּ, וּבָעָא לְאַעְקָרָא לִיהָ לְיַעֲקֹב בְּלַחֲדוּי מַעְלָמָא וְרָצָה
 לַעֲקוֹר אֶת יַעֲקֹב בְּלִבְדּוֹ מִן הָעוֹלָם, כִּמּוֹ שְׁכִתּוֹב (דִּנְיָס כ' ט') אֲרַמִּי אוֹבֵד
 אֲבִי, פֶּרֶשׁ רַשִׁי לָבָן בְּקֶשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל כְּשֶׁנֶּדְרַף אַחֵר יַעֲקֹב, אֲתָא קִדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְאַגִּין עֲלֶיהָ בָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִגֵּן עֲלֵיהוֹן בָּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִגֵּן
 עֲלֵיהֶם, דְּכְתִיב וְכֹאשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ. אֲתָא הָמָן בָּא הָמָן
 בְּכַח הַזִּכָּר וְהַנֶּקֶבָא דְקְלָפָה, וּבָעָא לְשִׁיצָאָה לִזְוֵן מַעְלָמָא וְרָצָה לְכַלּוֹת
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם, אֲתָא קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא וְהִגֵּן עֲלֵיהֶם, דְּכְתִיב וְכֹאשֶׁר יַעֲנֶה אוֹתוֹ

לְשִׁיעָאָה לֹון מַעְלָמָא, אַתָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאַתִּיב כּוּלָּא עַל רִישִׁיה, וְכֵן בְּכָל דְּרָא וְדָרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲגִין עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל תְּדִיר.

וְיִשְׂרָאֵל אָמַרִי (זכור ג כב) חֲסִדֵי יְהו"ה כִּי לֹא תִמְנוּ, כִּי לֹא תִמּוּ מִבְּעֵי לִיה, אֲלֵא חֲסִדֵי יְהו"ה בְּכָל דְּרָא וְדָרָא הוּוּ בִסְעֵדֵן, כִּי לֹא תִמְנוּ, דְּלֵא אֲשְׁתִּינָא, מֵאִי טַעְמָא, (משום) דְּלֵא אֲתִמְנָעוּ רַחֲמוֹי מִינָן, דְּכֵתִיב, כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמוֹי.

מתוך מדבש

בְּרִיךְ הוּא וְאַתִּיב כּוּלָּא עַל רִישִׁיה וּבָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִשִּׁיב אֶת הַכֹּל עַל רִאשׁוֹ, וְכֵן בְּכָל דְּרָא וְדָרָא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲגִין עֲלֵיהּ דִּישְׂרָאֵל תְּדִיר וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר תָּמִיד מִגֵּן הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יִשְׂרָאֵל.

וְיִשְׂרָאֵל אָמַרִי וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים חֲסִדֵי יְהו"ה כִּי לֹא תִמְנוּ, וְיִשׁ לִשְׂאֵל, כִּי לֹא תִמּוּ מִבְּעֵי לִיה כִּךְ הִיָּה צְרִיךְ לוֹמַר לְפִי סֵדֵר הַלְשׁוֹן, שֶׁמִּשְׁמַעוּ שֶׁחֲסִידִים לֹא תִמּוּ, אֲלֵא חֲסִדֵי יְהו"ה כִּי לֹא תִמְנוּ, מֵאִי טַעְמָא מֵהוּ הַטַּעַם, וְאָמַר מִשׁוּם דְּלֵא אֲתִמְנָעוּ רַחֲמוֹי מִינָן לְפִי שְׂלֵא נִמְנָעוּ רַחֲמוֹי מִמֶּנּוּ, דְּכֵתִיב כִּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסוּף הַפָּסוּק כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמוֹי.

הקב"ה אינו מתרחק מן האדם אפילו רגע

עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וְגו', רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר, בְּהֵאֵי קָרָא דְכְּתִיב (משלי י"ז) בְּכָל יֵת אוֹהֵב הָרַע וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד, בְּכָל יֵת אוֹהֵב הָרַע, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְכְּתִיב בִּיה (שם כ"ו) רַעַף וְרַע אָבִיךָ אֶל תַּעֲזוֹב, וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד, בְּשַׁעֲתָא דִּיעִיקוֹן לָךְ שְׁנֵאָךְ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה אָמַר, (מהל"ס קכ"ח) לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ, דִּישְׁרָאֵל אֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יוֹלֵד מַהוּ, וְכִי הַשְׁתָּא יוֹלֵד, אֵלָא בְּשַׁעֲתָא דַּעֲקָתָא יוֹלֵד בְּעֵלְמָא, אַח יְהֵא לְקַבְּלָךְ לְשׁוֹבָא לָךְ מִכָּל אֵינּוֹן דַּעֲקִין לָךְ.

מתוך מדבש

מאמר "הקב"ה אינו מתרחק מן האדם אפילו רגע" בו יתבאר ענין האהבה העצומה של הקב"ה לישראל עד שנקראו אחים לפניו יתברך, ובעת צרה יציל את הדבקים בו מכל אלו שירצו לצערם.

(מקור המאמר מהר"ם פרשת בשלח דף נה ע"ב, וצנזאורינו ככך ה' עמ' מריז-מריז)

עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וְגו', כְּדִי לְהַבִּין פְּסוּק זֶה רַבִּי חֲזַקְיָה פָּתַח וְאָמַר בְּהֵאֵי קָרָא דְכְּתִיב לְפָרֵשׁ מַה דְכְּתִיב בְּכָל יֵת אוֹהֵב הָרַע וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד, מַה שְּׁכָתוּב בְּכָל יֵת אוֹהֵב הָרַע, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַע זֶה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁאִינוּ מִתְרַחֵק מִן הָאָדָם אֶפְסוּ רַגַע כִּי הוּא אוֹהֵב אוֹתוֹ, דְכְּתִיב בִּיה רַעַף וְרַע אָבִיךָ אֶל תַּעֲזוֹב פְּרוּשׁ אֶל תַּעֲזוֹב אוֹתוֹ לְהַדְבִּק בִּפְסוּטָא אַחְרָא עַל יְדֵי אֵינְזָה חֲטָא וְעוֹן, וְאָח לְצָרָה יוֹלֵד פְּרוּשׁוֹ בְּשַׁעֲתָא דִּיעִיקוֹן לָךְ שְׁנֵאָךְ בְּשַׁעֲתָא שְׁתוּלֵד צָרָה בְּעוֹלָם, שְׁיִצְעֵרוּ אוֹתָךְ שְׁנֵאָךְ, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה אָמַר, לְמַעַן אַחֵי וְרַעֵי אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ פְּרוּשׁ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִצִּיל אוֹתָךְ מִיַּד שְׁנֵאָךְ, דִּישְׁרָאֵל אֶקְרוּן אַחִים וְרַעִים לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי יִשְׂרָאֵל נִקְרָאִים אַחִים וְרַעִים לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יוֹלֵד, מַהוּ פְּרוּשׁוֹ, וְכִי הַשְׁתָּא יוֹלֵד וְכִי עָתָה בְּעַת צָרָה נוֹלֵד הַדְּבָר שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא אָח לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, אֵלָא פְּרוּשׁוֹ הוּא כִּי בְּשַׁעֲתָא דַּעֲקָתָא יוֹלֵד בְּעֵלְמָא בְּשַׁעֲתָא שְׁתוּלֵד צָרָה בְּעוֹלָם.

אין עצבות לפני המקום

תנינן, אין עצבות לפני המקום, לפני דייקא, ועל דא כתיב
(ספלים p 5) עבדו את יהו"ה בשמחה באו לפניו ברננה,
עבדו את יהו"ה בשמחה, לקביל עלמא עלאה, באו לפניו
ברננה, לקביל עלמא תתאה, זכאין אינון ישראל בעלמא דין
ובעלמא דאתי, בגין כך כתיב (דברים לג כט) אשריך ישראל מי

מתוך מדבש

אח? הא לקבילך לשזבא לך מכל? יהיה לך כאח להציל אותך מכל אלו
אינון דעקין לך אז הקדוש ברוך הוא שירצו לצער אותך.

מאמר "אין עצבות לפני המקום" בו מתגלים לפנינו דברים נפלאים
כי ענין העצבות מורה על הדינים ולכך צריכה העבודה לפני השו"ת
להיות בשמחה, וזה כולל ענין העבודה שבלב זו תפלה שצריכה להיות
בשמחה לפני המקום שבוה ממתיקים הדינים וממשיכים ממרום אור
הישועה והרחמים.

(מקור המאמר נוסף פרשם ואל דף קסג ע"א, ונציאורינו כך ג עמ' מנג-מנד)

תנינן במסכת חגיגה דף ה עמוד ב, אין עצבות לפני המקום
ומפרש לפני דייקא פרוש לפניו
ולמעלה מן המלכות [השכינה] הנקראת
מקום אין עצבות המורה על הדינים,
ועל דא כתיב עבדו את ה' בשמחה
באו לפניו ברננה פרוש עבדו את
ה' בשמחה, לקביל עלמא עלאה
כנגד עולם העליון, רצונו לומר מראש
עולם האצילות עד המלכות [השכינה]
הכל הוא בחינת רחמים ושמחה, באו
לפניו ברננה, לקביל עלמא תתאה
כנגד עולם התחתון שהוא מלכות
[השכינה], שצריכה בחינת רננה להמתיק
דיניה, זכאין אינון ישראל בעלמא
דין ובעלמא דאתי אשריהם ישראל
בעולם הזה ובעולם הבא, בגין כך
כתיב משום שלמעלה מהמלכות

כְּמוֹד עִם נוֹשֵׁעַ בִּיהו"ה מִגֵּן עֲזָרָךְ וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ וַיִּפְחָשׁוּ וְגו'.

ע"י השיר נעשים אורות מקיפים לשמירה

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (סס לז ו) אֵתָּה סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִּלֹט תִּסּוּבְכֵנִי סֵלָה, אֵתָּה סֵתֶר לִי, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ סִתְרָא וּמִגֵּן לְכָר נֶשׁ דְּאֶזִּיל בְּאַרְחֵי דְאוֹרֵייתָא, וְאִיהוּ אִסְתַּתֵּר בְּצֵלָא דְגִדְפוּי, דְּלֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיָּה, מִצָּר תִּצְרֵנִי,

מתוך מדבש

[השכינה] הכל הוא רחמים, לכן כתוב **עֲזָרָךְ, וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאוֹתְךָ** היינו **אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹד עִם נוֹשֵׁעַ** המלכות הנקראת חרב לה' (פנו שְׁמַעְיָא בִּיהו"ה פְּרוּשׁ שְׁיִשׁוּעָתְךָ מִשֵּׁם הוֹי"ה שְׁהוּא מְקוֹם הָאוֹר וְהַרְחָמִים, וְהוּא מִגֵּן וְיִפְחָשׁוּ וְגו'.

מֵאָמַר "ע"י הַשִּׁיר נַעֲשִׂים אוֹרוֹת מְקִיפִים לְשִׁמְרָה" מתחזור בו גודל מעלת השירה לפני השי"ת שמכוחה נעשים אורות מקיפים להקיף את האדם ולשמרו מכל צרה, ובשירות ותשבחות של דוד המלך ע"ה בספר התהלים יש בהם סודות ודברים עליונים המסוגלים להמשיך עלינו אורות הללו.

(מקור המאמר זוהר פרשת ושלח דף קעט ע"א, וצנזורינו כרך ג עמ' תרלח-תרלט)

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר לְפָרֵשׁ מַה שֶּׁכָּתוּב אֵתָּה סֵתֶר לִי מִצָּר תִּצְרֵנִי רַנִּי פִּלֹט תִּסּוּבְכֵנִי סֵלָה, פְּרוּשׁ אֵתָּה סֵתֶר לִי, דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ סִתְרָא וּמִגֵּן לְכָר נֶשׁ דְּאֶזִּיל בְּאַרְחֵי דְאוֹרֵייתָא אֵתָּה הֵינּוּ הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא סֵתֶר וּמִגֵּן לְאָדָם הַהוּלָךְ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה, וְאִיהוּ אִסְתַּתֵּר בְּצֵלָא דְגִדְפוּי דְּלֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיָּה וְהוּא מִסְתַּתֵּר בְּצֵל כְּנִפְיָה שְׁלֹא

מעילא ומתתא, לעילא אית ליה לבר נש מארי דבכו, לתתא
אוף הכי נמי, ומאן איהו דא יצר הרע, (דף קעט ע"א) דאיהו צר
לעילא וצר לתתא, ואלמלא יצר הרע, לא אשתכח מארי דבכו
לבר נש בעלמא, בגין כן מצר תצרני.

רני פלט תסובבני סלה, יסובבני סלה מפעי ליה, מאי תסובבני,
אלין אינון שירין דאית בהו דרגין להצלה, תסובבני בהו

מתוך מדבש

ומה שכתוב רני פלט תסובבני סלה
קשה אם הפרוש מה
שכתוב רני פלט, אשורר וארנן על
הפליטה, פרוש על ההצלה מצר הסובב
אותי סלה, אם כן יסובבני סלה מפעי
ליה כלומר רני פלט מן היצר הרע
אשר יסובבני סלה, מאי תסובבני
למה אמר לשון נוכח כלפי הקדוש
ברוך הוא אתה תסובבני, ומתרג' מה
שכתוב תסובבני סלה אלין אינון
שירין דאית בהו דרגין להצלה
אלו הם השירים שיש בהם מדרגות
של הצלה, דהיינו סגלה להציל את
האדם מכל צרה, כי על ידי דברי השיר
נעשים אורות מקיפים להקיף את האדם
ולשמרו מכל צרה, ולכן בקש דוד
מהקדוש ברוך הוא ואמר תסובבני
בהו רצונו לימור שהרנה בעצמה תסובב
אותי סלה לשזבא לי בארחה להציל

יוכלו להרע לו, ומה שכתוב מצר תצרני
פרשו מעילא ומתתא שיהיה נשמר
מצר של מעלה ושל מטה, לעילא אית
ליה לבר נש מארי דבכו כי למעלה
יש לאדם שונאים, לתתא אוף הכי
נמי וגם למטה יש לו שונאים, ואמר
ומאן איהו מי הוא שונאו של אדם,
דא יצר הרע זהו היצר הרע, (דף קעט
עמוד א) דאיהו צר לעילא וצר
לתתא שהוא צר למעלה וצר למטה,
כי הוא יורד ומסית ומפתה ועולה ומסית
ומקטרג, ואלמלא יצר הרע, לא
אשתכח מארי דבכו לבר נש
בעלמא שאם לא היצר הרע לא היה
נמצא שונא לאדם בעולם, כי כל הצוררים
שיש לו לאדם בין למעלה ובין למטה
הכל נמשך מצד היצר הרע המחטיא,
בגין כן מצר תצרני לכן התפלל דוד
המלך שתשמרני מן היצר הרע.

לְשׁוּבָא לִי בְּאַרְחָא, וְהָאִי קָרָא אִיהוּ כְּסִדְרָא וְאִיהוּ לְמַפְרַע,
מֵהָאִי גִיסָא וּמֵהָאִי גִיסָא.

תָּא חֲזִי בְּאַלִין שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחֵן דְּקֶאָמַר דְּוֹד, אֵית בְּהוֹן רִזִּין
וּמְלִין עֲלָאִין בְּרִזִּי דְּחֻכְמָתָא, בְּגִין דְּכֻלְהוּ בְּרוּחַ קֳדָשָׁא
אַתְאַמְרוּ, דִּהְוָה שְׂרָא רוּחַ קֳדָשָׁא עֲלֵיהּ דְּדוֹד וְהוּה אָמַר שִׁירְתָּא,
וּבְגִין כֵּךְ כֻּלְהוּ בְּרִזִּי דְּחֻכְמָתָא אַתְאַמְרוּ.

מתוך מדבש

דְּקֶאָמַר דְּוֹד בא וראה באלו השירות
והתשכחות שאמר דוד המלך, אֵית
בְּהוֹן רִזִּין וּמְלִין עֲלָאִין בְּרִזִּי
דְּחֻכְמָתָא יֵשׁ בְּהֶם סודות ודברים
עליונים בסודות החכמה, כמו שקבלו
בעלי הקבלה, כִּי מִכָּל מְזֻמּוֹר וּמְזֻמּוֹר
וְשִׁיר וְשִׁיר יוֹצֵא שֵׁם אֶחָד לַעֲנִין יְדוּעַ,
כְּאֶשֶׁר כָּתוּב בְּשִׁמּוֹשׁ תְּהִלִּים, בְּגִין
דְּכֻלְהוּ בְּרוּחַ קֳדָשָׁא אַתְאַמְרוּ לְפִי
שְׁכֻלָם נֶאֱמְרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, דִּהְוָה
שְׂרָא רוּחַ קֳדָשָׁא עֲלֵיהּ דְּדוֹד
וְהוּה אָמַר שִׁירְתָּא כִּי הִיָּה שׁוּרָה
רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל דְּוֹד וְאֵז אָמַר שִׁירָה,
לְכֵן כָּל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים
נִכְתְּבוּ וְנִסְדְּרוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וּבְגִין
כֵּךְ כֻּלְהוּ בְּרִזִּי דְּחֻכְמָתָא אַתְאַמְרוּ
וּלְכֵן כָּלֶם בְּסוּדוֹת הַחֻכְמָה נֶאֱמְרוּ.

אותי בדרך, לכן כתוב שם אחר פסוק
אתה סתר וגו' שבקש דוד המלך,
אשכילך ואורך בדרך זו חלף, שהיא
תשובת רוח הקדש לומר לו שנתקבלה
תפלתו, ומוסיף ואמר וְהָאִי קָרָא אִיהוּ
כְּסִדְרָא וְאִיהוּ לְמַפְרַע פְּסוּק זֶה אֶפְשָׁר
לְקַרְאוּ כְּסִדְרוֹ וְאֶפְשָׁר לְקַרְאוּ לְמַפְרַע,
וּמִפְּרֵשׁ מֵהָאִי גִיסָא וּמֵהָאִי גִיסָא
מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, רְצוֹנוֹ לומר כְּשֶׁתִּקְרָא
אוֹתוֹ לְמַפְרַע בְּאֶפֶן זֶה: סֵלָה תְּסוּבְּכִנִּי
פֶּלֶט רְגִי תִצְרֵנִי מִצַּר לִי סִתַּר אֶתָּה, גַּם
כֵּן יֵשׁ לוֹ אוֹתָהּ הִכָּנָה מִמֶּשׁ כְּעִין שֶׁהוּא
בְּיָשָׁר, וְסִגְלָתוֹ הִיא לְשִׁמְיָהּ שְׁלֹא תִשְׁלַט
בוֹ מִגֹּפֶה בְּאֶמְרוֹ פְּסוּק זֶה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים
בְּיָשָׁר וְשֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים לְמַפְרַע.

תָּא חֲזִי בְּאַלִין שִׁירִין וְתוֹשְׁבֵיחֵן

סגלת אמירת פסוק בידך אפקיד רוחי

תא חזי עיטא לבר נש כד איהו סליק בליליא על ערסיה, בעי לקבלא עליה מלכותא דלעילא בלבא שלים, ולאקדמא לממסר קמיה פקדונא דנפשיה, ומיד אשתזיב מכל מרעין בישין, ומכל רוחין בישין, ולא שלטין עליה.

מתוך מדבש

מאמר "סגלת אמירת פסוק בידך אפקיד רוחי" בו מבואר כי באמירת פסוק זה אחר שקורא קריאת שמע שעל המטה בראוי, זוכה להפקיד נפשו אצל הקב"ה בפקדון, ואין הקב"ה מועיל בפקדון, ולכן ינצל מכל רע, ומוכסח לו שלא ימות תוך כדי זמן שישן על מטתו.

(מקור המאמר נסקדמת ספר הסוד דף יא ע"א וצנזארינו כרך א עמ' קמ-קמא)

תא חזי בא וראה עיטא לבר נש כד איהו סליק בליליא על ערסיה עצה לאדם כשהולך לישון בלילה על משתו, בעי לקבלא עליה מלכותא דלעילא בלבא שלים צריך לקבל עליו על מלכות שמים בלב שלם בקריאת שמע, ויכלול את עצמו בהמלכות דאצילות, ולאקדמא לממסר קמיה פקדונא דנפשיה וצריך להקדים ולמסור להקדוש ברוך הוא את נפשו בפקדון בפסוק (פסלים לא ו) בידך אפקיד רוחי, לפי שאם מסרה בתורת פקדון חזי הנפקד להחזיר הפקדון לבעליו, ומיד אשתזיב מכל מרעין בישין ומכל רוחין בישין ולא שלטין עליה ומיד ינצל מכל מיני חלאים רעים ומכל רוחות רעות שלא ישלטו עליו, כי אין בעל החוב רשאי לפרע מהפקדון.

**בְּשִׂישְׁרָאֵל יִהְיוּ בְּצֶרֶה מִפְּנֵי כְּבֹד הַגָּלוּת בֵּין
הָאֻמּוֹת יֵאִיר לָהֶם הַקִּבֵּ"ה אֶת אֹר הַיּוֹם
סְמוּךְ לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא יִשְׁלוֹט הָאִי חֲלוּנָא בְּהָאִי כּוֹכְבָא עַל עֲלָמָא,
וְעַל דָּא יִשְׁלֹטוֹן חֵיוֹן וּמִרְעִין בִּישִׁין עַל עֲלָמָא, וְיִתְחַדְּתוּן
זִינִין בִּישִׁין דָּא בְּתַר דָּא, וְיִשְׁרָאֵל יִהְיוֹן בְּעֵקוּ.
וְכֹד יִתְדַחְקוֹן גּוֹ חֲשׂוֹכָא דְּגָלוּתָא, בְּדִין יִנְהִיר לוֹן קֳדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נְהִירוֹ דִּימָמָא, וְיִקְבְּלוֹן מַלְכוּתָא קְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין, וְיִתְבַטֵּל**

מתוך מדבש

**מֵאֲמַר "בְּשִׂישְׁרָאֵל יִהְיוּ בְּצֶרֶה מִפְּנֵי כְּבֹד הַגָּלוּת בֵּין הָאֻמּוֹת
יֵאִיר לָהֶם הַקִּבֵּ"ה אֶת אֹר הַיּוֹם" בּו הוֹבִטָח לָנוּ בַּמְּפֹרֶשׁ שְׂדוּקָא
סְבֵלִם הַקֶּשֶׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל ע"י הָאֻמּוֹת בְּגָלוּת הוּא הַדְּבַר שִׁיעוּר רַחֲמֵי
אֲבִיהֶם שֶׁבִּשְׂמִים לִהְיוֹר עֲלֵיהֶם בַּהֲרָה גְּדוּלָה בְּקִרְבּוֹ.**

(מקור המאמר צוהר פרשת תרומה דף קעז ע"ב וצניאוריט כרך ז עמ' מקנה-מקנו)

**סְמוּךְ לְיוֹמֵי מְשִׁיחָא יִשְׁלוֹט הָאִי
חֲלוּנָא בְּהָאִי כּוֹכְבָא עַל
עֲלָמָא סְמוּךְ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁלֹט זֶה
הַחֲלוּן (שְׂבָעֲלִיוֹנִים) עִם כּוֹכֵב זֶה (הַנִּקְרָא
גִּזְרִין) עַל הָעוֹלָם, וְעַל דָּא יִשְׁלֹטוֹן
חֵיוֹן (פֶּלֶאז נִקְר מֵלֵךְ וּמִרְעִין הוּא נ"ב)
בִּישִׁין עַל עֲלָמָא וְעַל בֶּן יִשְׁלֹטוֹ
חַיֹּת רְעוֹת פְּעוֹלָם, וְיִתְחַדְּתוּן זִינִין
בִּישִׁין דָּא בְּתַר דָּא וְיִתְחַדְּשׁוּ מִינֵי
גִּזְרֹת רְעוֹת זֶה אַחֵר זֶה, וְיִשְׁרָאֵל יִהְיוֹן
בְּעֵקוּ וְיִשְׂרָאֵל יִהְיוּ בְּצֶרֶה מִחֲמַת כְּבֹד
עַל הַגָּלוּת שֶׁהָאֻמּוֹת יִבְדִּירוּ עֲלֵיהֶם, כִּי**

**וְכֹד יִתְדַחְקוֹן גּוֹ חֲשׂוֹכָא דְּגָלוּתָא
וְכָאֲשֶׁר יִהְיוּ נִדְחָקִים בְּחֻשְׁכַּת
הַגָּלוּת, בְּדִין יִנְהִיר לוֹן קֳדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא נְהִירוֹ דִּימָמָא אֲזִי יֵאִיר לָהֶם
הַקֳּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אֹר הַיּוֹם,
וְיִקְבְּלוֹן מַלְכוּתָא קְדִישִׁי עֲלִיוֹנִין
וְיִקְבְּלוּ אֶת הַמְּלִיכָה הַקְּדוּשִׁים הָעֲלִיוֹנִים,
דְּהֵינֵנו צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִתְבַטֵּל
מַלְכוּתָא מִיָּדָא דְּעַמּוּמִין וְיִתְבַטֵּל**

רוֹצֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִשְׁרָאֵל לְשׁוּבוֹ
בְּחֻשְׁכָּה וְיִהְיוּ זָכָאִים לְגֵאֲלָה.

מלכותא מידא דעממין, וישלטון עליהו ישראל, ויתקיים (ישעיה
ל טו) ויהיה אור הלכנה וגו'.

תפלה מתוך צרה, רצויה לפני הקב"ה שמתמלא ברחמים על ישראל

בתיב ה' בצר פקדון צקון לחש וגו', בצר פקדון,
לא פקדין ישראל לקדשא בריך הוא בשעתא דנתיחא,
אלא בשעתא דעקין להו, וכדין בלהו פקדין ליה, צקון לחש,

מתוך מדבש

המלכות מיד הגוים, וישלטון עליהו
ישראל וישראל ישלטו עליהם,
ויתקיים ואז יתקיים מה שכתוב והיה
אור הלכנה כאור החמה, שיהיה
אור הלכנה כאור החמה, ואור החמה
יהיה שבעתים, רצונו לומר שיהיה שבע
פעמים ככה, וחזר ופרש שיהיה כאור
שבעת הימים, והוא משל על רב הטובה
שיהיה בביאת המשיח במהרה בימינו
אמן.

מאמר "תפלה מתוך צרה, רצויה לפני הקב"ה שמתמלא ברחמים
על ישראל" בו יבואר שעל אף שישראל נמנעו מלהתפלל לפני הש"ת
בשעת נחת, מכל מקום כשמגיע עת צרה וישראל שומחין לפניו יתברך
בקשתם ותפילתם להצלה, יש להקב"ה נחת רוח מקול תפלות ישראל
וכביכול עומד ומתמלא עליהם ברחמים.

(מקור המאמר צוהר פרשת נשלח דף מז ע"א, וצנזאוריט כרך ה עמ' תקיג)

בתיב ה' בצר פקדון צקון לחש
וגו', ומפרש מה שכתוב בצר
פקדון פרושו לא פקדין ישראל
לקדשא בריך הוא בשעתא דנתיחא
אלא בשעתא דעקין להו אין ישראל
פוקדים את הקדוש ברוך הוא להתפלל
אליו בשעה שיש להם נחת אלא בשעה
שמצצעים אותם, וכדין בלהו פקדין
ליה ואז כלם פוקדים אותו ומתפללים
לפניו, צקון לחש פרושו וכלהו

וּכְלָהוּ צֵלָאן בְּצִלּוֹתֵינוּ וּבִכְבוֹדֵינוּ וְאָרִיקוּ קַמִּיהַ צִלּוֹתֵינוּ.

אִימָתִי, (סע) מוֹסְרָךְ לְמוֹ, בְּשַׁעֲתָא דְּפָקִיד לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּרָצוּעוּי, כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאִים עֲלֵיהּ בְּרַחֲמֵי,
וְנִיחָא קַמִּיהַ הֵהוּא קָלָא דְּלֵהוּן, בְּגִין לְאַתְפָּרְעָא מִן שְׁנְאִיהוּן,
וְאַתְמָלִי עֲלֵיהּ בְּרַחֲמֵי.

מתוך מדבש

מתפללים אליו ומבקשים רחמים, ואחר
שהתפללו ישראל כְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ
הוּא קָאִים עֲלֵיהּ בְּרַחֲמֵי אֵז
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים,
וְנִיחָא קַמִּיהַ הֵהוּא קָלָא דְּלֵהוּן
וְיֵשׁ נַחַת רוּחַ לְפָנָיו מִקּוֹל תְּפִלַּת יִשְׂרָאֵל,
בְּגִין לְאַתְפָּרְעָא מִן שְׁנְאִיהוּן כְּדִי
לְהַפְרֵעַ מִשְׁנְאֵיהֶם, וְאַתְמָלִי עֲלֵיהּ
בְּרַחֲמֵי וּמִתְמַלֵּא עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמִים.

צֵלָאן בְּצִלּוֹתֵינוּ וּבִכְבוֹדֵינוּ אֵז כָּל
יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלְלִים בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת,
וְאָרִיקוּ קַמִּיהַ צִלּוֹתֵינוּ וְשׁוֹפְכִים לָבָם
לְפָנָיו בְּתַפְלוֹת וּבִקְשׁוֹת.

ומפרש יותר אִימָתִי מתי הם מתפללים,
מוֹסְרָךְ לְמוֹ פְּרוּשׁוֹ בְּשַׁעֲתָא
דְּפָקִיד לֹון קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּרָצוּעוּי בְּשַׁעֲהַ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
מִסַּר אוֹתָם בְּרָצוּעָה שְׁלוֹ אֵז הֵם

תַּלְמִיד חֶכֶם אֵינוֹ צָרִיךְ שְׂמִירָה כִּי הַתּוֹרָה מְשַׁמְּרָתוֹ
אמר רב יהודה הבל לאיגלי גפא ואפילו מיתמי אבל
רבנן לא מ"מ רבנן לא צריכי נשירותא
רש"י: לאגלי גפא - הכל מסייעין לגדור חומת העיר
ולהעמיד שעריה שלא יכנס זכא שונאים לעיר:
לא צריכי נשירותא - תורתו משמרתו כדכתיב (משלי
ו) נשכנך תשמור עליך: זכא מניעה קמ.

יִקְרָאנוּ וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה

וּבָאָה חוֹלְקֵיהוֹן, דְּהָא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא קָרִיב לְגַבִּיהוֹן, וְזִמִּין
לְקַבְּלֵיהוֹן בְּשַׁעֲתָא דְקֶאֱרוֹן לֵיהּ, הוּא זִמִּין לוֹן, בְּשַׁעֲתָא
דְּאִינוֹן בְּעֶאֱקוּ הוּא לְגַבִּיָּהוּ, הוּא אוֹקִיר לוֹן בְּעֶלְמָא דִּין וּבְעֶלְמָא
דְּאִתִּי, הָדָא הוּא דְכֶתִיב (מִהֲלִים 56 טז) כִּי בִי חֶשֶׁק וְאֶפְלָטָהוּ אֲשַׁגְּבֶהוּ
כִּי יָדַע שְׁמִי.

מתוך מדבש

מִאֲמָר "יִקְרָאנוּ וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה" בו יובא דבר ההבטחה
האלקית שהש"ת יענה לקול הקוראים אליו בכוונה ראויה, ועוד יותר
מוזה שהרי הוא כביכול מתאוה לתפלתם ואזי הוא מצמיח ישועתם והצלתם
מתוך צרה כאשר ימציאם פדות ורוחה.

(מקור המאמר מוהר פרשם חקם דף קפד ע"א, וצבילורינו כרך יג עמ' שנו)

וּבָאָה חוֹלְקֵיהוֹן דְּהָא קְדִישָׁא בְרִיךְ הוּא קָרִיב לְגַבִּיָּהוֹן אֲשֶׁרִי
לְגַבִּיָּהוּ בְּשַׁעָה שְׁהִם בְּצָרָה, הוּא אֲצֵלָם
לְהַצִּילָם אֲפִלּוּ שְׁלֹא הִתְפַּלְּלוּ עַל
הַיְשׁוּעָה, הוּא אוֹקִיר לוֹן בְּעֶלְמָא
דִּין וּבְעֶלְמָא דְאִתִּי הוּא מְכַבֵּד אוֹתָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, הָדָא הוּא
דְכֶתִיב זֶהוּ שְׁכֵתוֹב כִּי בִי חֶשֶׁק
וְאֶפְלָטָהוּ, אֲשַׁגְּבֶהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי
יִקְרָאנוּ וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְצָרָה אֲחַלְצֶהוּ
וְאֶבְכְּבֶהוּ. (רמ"ק נושע"ר ומפרשים)

הבוטח בה' לא תבא עליו רעה

דְּבַר אַחֵר, בְּטַחוּ בַיהו"ה עַדִּי עַד, כֹּל יוֹמֵי דְבַר נֶשׁ בְּעִי
לְאַתְתַּקְפָּא בֵּיה בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (דְּהַכִּי אָמַר דָּוִד (מְהִלִּים
כ"ה ג) אֱלֹהֵי בֶךְ בְּטַחְתִּי אֶל אַבּוּשָׁה אֶל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי, וּמֵאֵן דְּשׁוּי בֵּיה בְּטַחוּנִי
וְתוֹקְפִיָּה בְּדָקָא יָאוּת, לֹא יִכְלִין לְאַבְאָשָׁא לִיָּה כֹּל בְּנֵי עֲלָמָא,
(דְּהַכִּי אָמַר דָּוִד, אֱלֹהֵי בֶךְ בְּטַחְתִּי אֶל אַבּוּשָׁה אֶל יַעֲלֶצוּ אוֹיְבֵי לִי).
דְּכָל מֵאֵן דְּשׁוּי תוֹקְפִיָּה בְּשִׁמְא קַדִּישָׁא, אֲתַקְיִים בְּעֲלָמָא, מֵאִי

מתוך מדבש

מֵאֵמַר "הַבּוֹטֵחַ בַּה' לֹא תִבָּא עָלָיו רָעָה" מִתְבָּאָר בּו עוֹצֵם מַעֲלָת
הַבְּטָחוֹן וְהַתְּחַזְקוֹת בַּהֲשִׁי"ת שְׂכֻחָה שְׂמִשְׁלִיךְ עֲצֻמוֹ עַל הַשִּׁי"ת כְּגִמּוּל עָלֵי
אִמּו יִמְנַע מֵעֲלֹו סְכָנַת הַחַיּוֹק מִכָּל דְּבַר שְׁבַעוּלָם.

(מקור המאמר זוהר פרשת ואלה דף כב ע"א-ע"ב, וצנצנאותי כרך ה עמ' רכג-רכד)

דְּבַר אַחֵר פְּרוּשׁ אַחֵר עַל הַפְּסוּק
בְּטַחוּ בַיהו"ה עַדִּי עַד, כָּאֵן
מִפְּרָשׁ מְלֻת עַדִּי עַד כְּפִשְׁטוֹ, דְּהֵינּוּ
כֹּל יוֹמֵי דְבַר נֶשׁ בְּעִי לְאַתְתַּקְפָּא
בֵּיה בְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֹּל יְמֵי
חַיָּו שֶׁל אָדָם צָרִיךְ לְהַתְחַזֵּק בְּהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וּרְצוֹנוֹ לֹמַר גַּם בְּיוֹם צָרָה
וְתוֹכְחָה אֶל יִתְיָאֵשׁ מִן הַרְחָמִים, וּמֵאֵן
דְּשׁוּי בֵּיה בְּטַחוּנִיָּה וְתוֹקְפִיָּה
בְּדָקָא יָאוּת וּמִי שֶׁשָּׂם בְּטַחוּנוֹ וְחֻזְקוֹ
בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּרָאוּי, רְצוֹנוֹ לֹמַר
שֶׁלֹא יִהְיֶה בּוֹטֵחַ בַּה' רַק בְּפִי, וּבְעֵת
צָרָה יִפְרֵ דְבָרוֹ, אֱלָא יִשְׁלִיךְ כֹּל יִהְבּוֹ

וְאָמַר עוֹד דְּכָל מֵאֵן דְּשׁוּי תוֹקְפִיָּה
בְּשִׁמְא קַדִּישָׁא, אֲתַקְיִים
בְּעֲלָמָא שְׂכָל מִי שֶׁשָּׂם חֻזְקוֹ בְּשֵׁם
הַקְדוּשׁ הוִי"ה שֶׁהוּא מִשְׁעֵן הָעוֹלָם, יֵשׁ
לוֹ קִיּוֹם בְּעוֹלָם, לְפִי שְׂפִסְמוּךְ עַל מִשְׁעֵן
הָעוֹלָם, מֵאִי טַעְמָא וּמִפְּרָשׁ הַשָּׁעִם וְאָמַר

טעמא, בגין דעלמא בשמיה קדישא אתקיים, הדא הוא דכתיב
כי ביה יהוה (דף כב ע"ב) צור עולמים.

מליצים רבים מתעוררים על ישראל שומרי התורה ומצותיה

אינא דעבדין פקודי אורייתא ואולי בארע מישר בדחלא
דמאריהון, כמה אינא סניגורין דקימין עליהו לעילא,

מתוך מדבש

בגין דעלמא בשמיה קדישא בהקדוש ברוך הוא, הדא הוא
אתקיים לפי שכל העולם מתקיים דכתיב כי ביה יהוה (דף
בשם הקדוש הוי"ה, נמצא שאין הקדוש ברוך הוא צור וחסד
העולם אמצעי בינו לבין הקדוש ברוך הוא אלא סומך עליו בעצמו, וכזה
הוא שיה לכול העולם ששניהם משענא ותקיים בעולם.

מאמר "מליצים רבים מתעוררים על ישראל שומרי התורה
ומצותיה יצוטט בו ענין גודל הזכות של עוסקי התורה ושומרי מצותיה שבכך
מתעוררים עליהם מליצים רבים בעליונים לפדיות נפשם מכל רע בזה ובבא.

(מקור המאמר צהר פרשת נא דף ע"ב, ונציאורינו כדף ע"א שמה)

אינא דעבדין פקודי אורייתא אותם בתעורב במעשיהם מחשבה זרה של איזו
בני אדם שעושים ומקיימים את פונה שלא לשם שמים, כי המעורב שום
מצות התורה, ואמר שאין העקר מעשה מחשבה ביראת חטא או בקיום המצות,
המצות אלא ואולי בארע מישר הוא עובד לזולת הקדוש ברוך הוא
בדחלא דמאריהון שהולכים בדרך ומיד החיצונים נמצאים עמו, כמה
הישר ביראת קונם, והיינו שעוסקים אינא סניגורין דקימין עליהו
במצות התורה בישר, ונזהרים שלא לעילא כמה מלאכים קדושים שעומדים

כמה דאת אמר (לויכ לג כג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה וגו', וכתוב ויחננו ויאמר פדעוהו מרדת שחת מצאתי כפר, בגין כך זכאה איהו מאן דנטיר פקודי אורייתא.

בשמירת התורה וקיומה נצולים מפל הדינים
אילו ישראל מתעטרים באורייתא ושתזבו מפלא, ולא ישתכחו בגלותא, ודא הוא דכתיב, (ס"א אילו ישראל מנטרין אורייתא,

מתוך מדבש

ומליצים ומלמדים זכות עליהם למעלה כמה דאת אמר שכאשר יהיה האדם נדון בבית דין של מעלה, אז אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו, פרוש אם ימצא עליו מלאך מלמד זכות ומליץ טוב, ואף אם המלאך הזה הוא אחד מן אלה, כי תשע מאות תשעים ותשעה מלמדים עליו חובה והוא לבדו מלמד עליו זכות, וכתוב ויחננו פרוש עם כל זה יחונן אותו המקום ברוך הוא, ויאמר למלאך המליץ פדעוהו מרדת שחת פדה אותו מרדת שחת, מצאתי כפר כי הזכות והישר ההוא מצאתי די פדיון נפשו, עם כי רבו מלמדי החוב, כי הישר ההוא לגדול ורב יחשב ויכריע את הכל (מגילת), בגין כך זכאה איהו מאן דנטיר פקודי אורייתא בשביל זה אשרי מי שהוא שומר את מצות התורה שיש לו מליצים טובים רבים.

מאמר "בשמירת התורה וקיומה נצולים מפל הדינים" מבואר בו סגולת השמירה והקיום של התורה הק' ומצוותיה שעל ידי זה ניצולים מכל המקטרגים בעלי הדין וממשיכים את כח החירות והחסד שבעליונים.

(מקור המאמר זוהר פרשת קדש דף קעו ע"א, וצמחורינו כרך יג עמ' רמט)

אילו ישראל מנטרין אורייתא אם נצולים מפל מיני בעלי דינים, ולא ישתכחו בגלותא ולא היו נמצאים עוד בגלות, שהיא מצד השכינה הגולה

ישראל היו שומרים ומקיימים את

התורה שלומדים, ושתזיבו מפלא היו

יִשְׁתָּזִיבוּ מִכֶּלָּא, וְלֹא יִשְׁתַּכְחוּ בְּגִלוּתָא, כְּתִיב) (שמות לב טו) חֲרוֹת עַל הַלְחוֹת,
אֶל תִּקְרִי חֲרוֹת אֲלֵא חִירוֹת, וְחִירוֹת דָּא (אוקמוה) בְּאוּרֵייתָא אֲשַׁתְּכַבּ.

אוּרֵייתָא אִיהִי חִילָא דִּימִינָא, כְּמָה דְּאֵת אָמֵר (דברים לג ב) מִימִינוֹ
אֵשׁ דֵּת לָמוּ, וּשְׁמָאֲלָא אֲתַבְּלִיל בִּימִינָא.

השכינה שורה עם ישראל בגלות

תו פֿתַח וְאָמֵר (תהלים ג ט) לִיהו"ה הִישׁוּעָה עַל עַמְךָ בְּרַכְתָּךְ סְלֵה,
לִיהו"ה הִישׁוּעָה, הָכִי תַנִּינָן, זָכַאִין אֵינִין יִשְׂרָאֵל, דְּבָכַל

מתוך מדבש

עמקם, וְדָא הוּא דְּכְתִיב וְזֶהוּ שְׁכֵנוֹב
חֲרוֹת עַל הַלְחוֹת וְאָמֵר חֲכָמִינוּ זְכוּרִים
לְכַרְכָּה (פְּמַסְקַת עֲרִיבִין דף נד עמוד ב), אֶל
תִּקְרִי חֲרוֹת הַח' בְּנִקּוּד קמ"ץ, אֲלֵא
חִירוֹת הַח' בְּנִקּוּד ציר"י, וְחִירוֹת דָּא
בְּאוּרֵייתָא אֲשַׁתְּכַבּ וְזוֹ הַחֲרוֹת נִמְצְאָת
בַּתּוֹרָה, [כְּלוּמַר שֶׁהַמְקוֹר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל עֲנִין
הַחֲרוֹת מְשַׁפֵּיעַ בְּכַחֲשִׁית] תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב.

אוּרֵייתָא אִיהִי חִילָא דִּימִינָא הַתּוֹרָה
הִיא פֿתַח הַחֲסֵד שְׁבַנְמִין, כְּמָה
דְּאֵת אָמֵר כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר מִימִינוֹ אֵשׁ
דֵּת לָמוּ הַתּוֹרָה נִתְּנָה מִימִינוֹ שֶׁל
הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַחֲסֵד,
וּשְׁמָאֲלָא אֲתַבְּלִיל בִּימִינָא וְהַגְבוּרָה
שֶׁבְשֵׁמָאל נִכְלָלַת בְּחֵסֶד שְׁבַנְמִין, עַל יְדֵי
הַתּוֹרָה שְׁבַכְחִינַת הַתַּפְּאֶרֶת.

מְאָמֵר "הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת" יבואר בו עֲנִין הַשְּׂרָאָת
הַשְּׂכִינָה עִם יִשְׂרָאֵל בְּגִלוּת צִרְתָּם, וְהֵינִי כְּדֵי לְשַׁמְרֵם מִכָּל צָרָה, וּבְגִאוּלָּתָן
שֶׁל יִשְׂרָאֵל תִּהְיֶה גִאוּלָּת הַשְּׂכִינָה מִגִּלוּתָהּ בְּקִרְבֵּי אֲמִין.

(מקור המאמר זוהר פרשת אמור דף 5 ע"ב, וצנזאורינו כרך יא עמ' תלז-תלג)

תו פֿתַח עוֹד פֿתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמֵר
לְפָרֵשׁ מָה שְׁכֵנוֹב לִיהו"ה
הִישׁוּעָה עַל עַמְךָ בְּרַכְתָּךְ סְלֵה,
הָגָה מָה שְׁכֵנוֹב לִיהו"ה הִישׁוּעָה,
הָכִי תַנִּינָן כֶּף לְמַדְנִי (פְּמַסְקַת מְגִלָּה דף
כט עמוד ב), כִּי זָכַאִין אֵינִין יִשְׂרָאֵל

אתר דאתגלו, שכינתא אתגלייא בהדייהו, כד יפקון ישראל מגלותא, פורקנא למאן, לישראל או לקדשא בריך הוא.

אלא הא אוקמוה בכמה קראי, והכא, ליהו"ה הישועה ודאי, אימתי, על עמך ברכתך סלה, בשעתא דקדשא בריך הוא ישגח בברכאן עלייהו דישראל, לאפקא לון מן גלותא ולאוטבא להו, כדין ליהו"ה הישועה ודאי, ועל דא תנינן, דקדשא בריך הוא ייתוב עמהון דישראל מן גלותא, הדא הוא דכתיב (דברים ל א) ושב יהו"ה אלהיך את שבותך ורחמך.

מתוך מדבש

ישגיח בברכות על ישראל, לאפקא לון מן גלותא ולאוטבא להו להוציא אותם מן הגלות ולהטיב להם, כדין ליהו"ה הישועה ודאי אז תהיה גם תשועת ה' ודאי, כי השכינה תצא מן הגלות, ואז יקום מה שכתוב על עמך ברכתך סלה, פרוש שהברכות תהינה על ישראל לעולם, מה שאין כן בעודם בגלות, ועל דא תנינן ועל זה למדנו, דקדשא בריך הוא ייתוב עמהון דישראל מן גלותא שהקדוש בריך הוא ישוב עם ישראל מן הגלות, הדא הוא דכתיב והו שכתוב ושב יהו"ה אלהיך את שבותך ורחמך והשיב את שבותך לא כתיב, אלא ושב ה', שפרושו שהוא גם כן ישוב עם בית ישראל מן הגלות, במהרה בימינו אמן.

אשריהם ישראל, דבכל אתר דאתגלו, שכינתא אתגלייא בהדייהו שבכל מקום שגלו, השכינה גלתה עמם, ושואל אם כן כד יפקון ישראל מגלותא, פורקנא למאן כשיצאו ישראל מן הגלות, למי תהיה הגאולה, לישראל או לקדשא בריך הוא מאחר ששניהם בגלות.

ומשיב אלא הא אוקמוה בכמה קראי, והכא אלא הרי בארנו בכמה פתובים, וכן כאן, דכתיב ליהו"ה הישועה, ודאי תהיה ישועה גם לה, אימתי מתי תהיה ישועת ה', בשתהיה על עמך ברכתך סלה, דהיינו בשעתא דקדשא בריך הוא ישגח בברכאן עלייהו דישראל בשעה שהקדוש ברוך הוא

השי"ת משפיע טובתיו להשכינה בדי להושיע את ישראל
 רבי יהודה פתח ואמר, (מחוס 1) טוב ה' למעוז ביום צרה וידע
 חסי בו, זכאה חולקיה דבר נש דאתתקף ביה בקדשא בריך
 הוא, בגין דתוקפא דקדשא בריך הוא איהו תוקפא, ואוקמוה טוב
 ה', כמה דאת אמר (מסילס קמה ט) טוב יהו"ה לכל, למעוז, דא הוא
 תוקפא דאית ביה ישועות, דכתיב (שס כח ט) ומעוז (דף קעד ע"ב) ישועות
 משיחו הוא, ביום צרה, ביומא דעקו דעקין שאר עמין לישראל.

מחוק מדבש

מאמר "השי"ת משפיע טובתיו להשכינה בדי להושיע את
 ישראל" בו מובא גודל כחו של הבטח בהשי"ת שבכך ממשיך השפעות
 הטוב והישועה מהשי"ת לשכינתו הק' ועי"ז זה ישראל נושעים בה'.

(מקור המאמר זוהר פרשת וישלח דף קעד ע"א-ע"ב, ונצי"ורינו כרך ג עמ' תקפט)

רבי יהודה פתח ואמר מקדים לפרש
 תחלה מה שכתוב טוב ה' למעוז
 ביום צרה וידע חסי בו ואמר
 זכאה חולקיה דבר נש דאתתקף
 ביה בקדשא בריך הוא אשרי חלקו
 של האיש שמתחזק בהקדוש ברוך הוא
 על ידי למוד התורה כדלקמן, בגין
 דתוקפא דקדשא בריך הוא איהו
 תוקפא כי חזקו של הקדוש ברוך הוא
 הוא חזק שיש לסמוך עליו כי אין חזקו
 תלוי בזולתו, מה שאין כן חזקם של
 בני אדם אינו חזק כי אין להם חזק
 מעצמם אלא מה שמקבלים מלמעלה,
 ואוקמוה כבר פשו מה שכתוב טוב
 ה' היינו כמה דאת אמר טוב
 יהו"ה לכל היינו הקב"ה הוא טוב,
 לפי שמשפיע טובותיו וחסדיו לבחינת
 היסוד הנקרא כל, למעוז שהוא שפיע
 להשכינה הנקראת מעוז, ועל ידי זה
 תבוא ישועתם של ישראל, וזה שאמר
 דא הוא תוקפא דאית ביה ישועות
 השכינה היא חזק לישראל כי יש בה
 ישועות, דכתיב ומעוז (דף קעד עמוד
 ב) ישועות משיחו הוא הקדוש ברוך
 הוא הוא מעוז ישועות לישראל על ידי
 השכינה הנקראת משיח, והיינו ביום
 צרה פרושו ביומא דעקו דעקין
 שאר עמין לישראל ביום צרה
 כשאשר עמים מצרים לישראל אז על
 ידי השכינה תבא הישועה.

כז תפילה להצלחה מרבנו תם זיע"א

תפילה זו קבלה מרבנו תם, האומרה בכל יום אני ערב בדבר שלא יארע לי שום פגע רע כל אותו היום ויצליח בכל דרכיו (יוסף אומץ סי' תפד)

בְּבִקְשָׁה מִכֶּם מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וִרְפָּאֵל. שְׁתַּעֲמִדוּ בְּתַפְלָה.
בְּבִקְשָׁה וּבְתוֹנִיּוֹת לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׂאֲזַלְיָהּ בְּכָל דְּרָכֶי וּבְכָל מְקוֹם שְׂאֲזִי
הוֹכֵר. הֵן מַלְסָטִים שְׂלֵא וְיִקְוִי. הֵן מַשְׁדִּיף. הֵן מְלִיכִין.
הֵן מֵאִישׁ וְאִשָּׁה מִכָּל דְּבַר רָע. הֵן מוֹעֲרֵב וְדוֹבֵר. הֵן
מִרְעֵב הֵן מִכָּל פְּרַעְיֻת הַהוֹלְכִים וּבָאִים לְעוֹלָם. מִן הַכָּל
יִצְיָלְנִי יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם} יִשְׂרָאֵל שְׂלֵא
יִשְׁלָטוּ בִּי. לֹא בְּגוֹפִי וְלֹא בְּמַאֲדִי וְלֹא בְּזַרְעִי:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם} וְאֶלְהִי
אֲבוֹתַי. שְׁתַּהַּא הַשְׁעָה הַזֹּאת עִת רָצוֹן לִפְנֵיךְ
שְׁתַּשְׁבְּעֵנִי אֶת תַּפְלָתִי וּבִקְשָׁתִי. יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם}
עֲמִנִי. מִשְׁבָּב לָנוּ אֶלְהִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם} יֵעֲקֹב סָלָה: יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי
צְבָאוֹת. אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטוֹחַ בָּךְ: יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם}
הוֹשִׁיעָה. הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנִי בְּיוֹם קָרְאִנִי:

ג"פ הַמֶּלֶךְ הַגָּאֵל אֶתִּי מִכָּל־רָע יִבְרַךְ אֶת הַזְּעָרִים וְיִקְרָא
בָּהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבוֹתִי אֲבָרְהָם וְיִצְחָק. וְיִדְגְּו לָרֹב
בְּקָרֵב הָאָרֶץ:

ז"פ לִישְׁוֹעָתְךָ קוֹיִתִּי יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם} לִפְרָקְךָ סִבְרִית
יְהוָהּ. יֵאָדָרְנִי ^{אֵיזוֹ חֶסֶד} הַחַד הַזֶּה וְיִחַד ^{תַּחֲנוּן וְעַל חֲסִידוֹת} אֶלְהִי ^{וּפְעוּל הַמַּחֲוֹת סִכּוּם}:

ז"פ צֹד צְדוּהָ וְיִדְגְּו. וְהוּא יִגְדָּה עֲקֵב:
כָּךְ אֲזַלְיָהּ בְּדָרְכֵי כִּמּוּ שְׁעֵשָׁה יְהוֹשִׁעַ בְּעֶבְרוֹ הִירְדֵן עִם
יִשְׂרָאֵל בְּמִלְחָמָה עִם הַכְּנַעֲנִי וְשָׁב בְּשָׁלוֹם לְאֶרְצוֹ:

[illegible][illegible]

סגולה נפלאה מהאריז"ל

סגולה נפלאה מהאריז"ל

(שו"ע האריז"ל בסופו)

לומר בשעת צרה י"ב פעמים מזמור יענק ולכוין בשילוב ג' שמות אה"ה יה"ה אד"נ (העולים יב"ק), כזה, א"ה אה"ה יו"ד ה"ה, וכוין בכל פעם אות אחת משמות אלו (סנסן ליאיר מהחיד"א ז"ל)

ואחר כך יאמר יהי רצון בכונה גדולה

יהי רצון מלפניך יהוה יהוה ^{יהוה יהוה} ^{אד"נ ה"ה} ^{תקנו ובעל היסודות} ^{העלה המוחות פוסק} אלהינו ואלהי

אבותינו אביר יעקב קדוש ישראל, ששתשים ^{תקנו ובעל היסודות} ^{העלה המוחות פוסק}

עלינו משמר ששים גבורים מסביב וזר"ב פפיות (גימטריא

ר"ו) בידנו לעשות נקמה בשונאינו, וכשם שעצית ליעקב

אבינו עליו השלום בבית אל כשאמר ואעשה שם מזבח

לאל הענה אתי ביום צרתי, וכך היה דוד המלך עליו

השלום מתפלל כשהיה יואב במלחמה יענה יהוה ^{יהוה יהוה}

ביום צרה יענה שם אלהי ^{תקנו ובעל היסודות} ^{העלה המוחות פוסק} יעקב, הוא

השם שאמר יעקב לאל הענה אתי ביום צרתי, בשם ה"ה

אקרא אלהי (אהיה יהוה יהוה ^{יהוה יהוה} ^{אד"נ ה"ה}) יענה

ביום קראנו, וזכות שמות היוצאים מן המזמור ה"ה ונקודותיו

ותבותיו ואותיותיו וטעמיו יגן עלינו להכרית כל החושים

והקוצים (פרוש המטעים והפסעים) הסובבים את השיענה העליונה.

רבונו של עולם פדה את בני יעקב מלחמה ואף, והפר תפר

כל הקמים עלינו בחרון אף, רחום ורחמן יהי נגד

עיניך צרותינו וראה בענינו וריבה ריבנו, וידעו כל הגוים כי

אתה קדוש ישראל, וזכר לא בנך לעניים ואביונים מצרים

לישועתך כל הימים, אבינו ששמים צדיק אתה וחסיד אתה

וכל מעשיך באמונה, יגדלו רחמיה על בנך כי צמאים אנחנו

לְרוֹחַמִּיהָ, וְזָכוֹר לָנוּ מִזֶּה שֶׁצִּוִּיתָנוּ בְּתוֹרָתָהּ הַקְדוּשָׁה כִּי יְמוֹךְ
 אֲחִיךָ וּמִטָּה יָדוֹ וְהוֹזִיקָתָ בּוֹ, וְאַנְחָנוּ בְּצִיף יְלִידֵי שְׁעֵשׂוֹעַף
 רוּחַם עָלֵינוּ כְּרַב רוֹחַמִּיהָ, שֶׁמִּוֹחָנוּ כִּימוֹת עֲצִיבָנוּ, וְזֵי וְכֵיָם
 תַּעֲשֶׂה לָנוּ גָּסִים וְנַפְלָאוֹת בְּשֵׁם יְהוָה־הָאֱלֹהִים יִהְיוּ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָיִם
 לְנַפְשֵׁנוּ בּוֹ אוֹיְבֵינוּ, וּבְשֵׁם אֱלֹהִים תִּקְוֶה וּבְשֵׁם אֱלֹהִים לְהַעֲלִיל בּוֹ
 יְדִידָהּ, וּבְשֵׁם אֱלֹהִים שְׂדֵי צָדִיק יְסוֹד עוֹלָם לְשִׁמּוֹר בּוֹ צָדִיקִים
 יִרְאִי שְׂמֵךְ, בְּשֵׁם אֱלֹהִים כְּתֹר רֹאשׁוֹ, בְּשֵׁם יְהוָה־הָאֱלֹהִים יִהְיוּ־הָאֱלֹהִים
 תַּפְאֲרָתָהּ, וּבְשֵׁם אֲדֹנָיִם הַיִּכָּל קְדוֹשׁוֹ, כִּי רַבִּים קָמִים
 עָלֵינוּ לְשִׁחְזָנוּ, מִקִּדְשֵׁנוּ וּמִצִּיּוֹן תִּסְעֲדָנוּ, בְּיוֹם צָרָה תִּשְׁתַּבֵּבָנוּ.

לְמַעַן קְדִישַׁת שְׁמֵךְ וְקִדְשֵׁת אוֹתִיּוֹתֶיךָ, לְמַעַן אֲדֹנָיִם הוֹשִׁיעֵנוּ,
 וּלְמַעַן יְהוָה־הָאֱלֹהִים יִהְיוּ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָיִם הַיִּכָּל קְדוֹשׁוֹ, וּלְמַעַן
 אֱלֹהִים רוֹחַמִּים גְּמוּרִים גְּמוּרִים גְּמוּרִים, עֲמֹד מִכְסֵּא דִין וְשֵׁב עַל
 כִּסֵּא רוֹחַמִּים, פָּתוּחַ לָנוּ שְׁעֵרֵי שְׁמַיִם לַעֲלוֹת תַּפְכֻּת הַיּוֹפְקִי
 דְּלִתֶּיךָ, כִּי לָךְ עֲמֹךְ יִשְׂרָאֵל מְקוּיִם לִישׁוּעָתָה סֶלָה, יִשְׂרָאֵל
 רֹאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, מִקְבָּלִים אֲמוּנָתָהּ וְתוֹרָתָהּ, אֱלֹהִים הַעֲלֵנוּ
 מִכָּל הַקָּמִים עָלֵינוּ, וְתַתְּנָנוּ לִחוֹן וְלִחוֹסֵד וּלְרוֹחַמִּים בְּעִצֵּיךָ
 וּבְעִצֵּי כָל רוֹאֵינוּ, לְהַמְצִיא מִרְצוֹנוֹ לְפָשְׁעֵנוּ, רוּעָה נֶאֱמָן מִהֲרָה
 יָבֹא וְיִגְאָלָנוּ בְּכוֹחַ יְהוָה־הָאֱלֹהִים יִהְיוּ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָיִם הַיִּכָּל קְדוֹשׁוֹ, וּבְשֵׁם אֱלֹהִים
 וְתַבְּרָה לֵירֵךְ בְּמִהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַכְּוֶנָּה בֵּית מִקְדָּשֵׁינוּ וְתַפְאֲרָתָנוּ,
 וְתַשְׁרָה שְׂכִינָתָהּ בְּעִצֵּינוּ, כִּי בְּאוֹר פְּצִיף וְזִיזִים לָנוּ, (גִּימְטְרִיא
 אֱלֹהִים יְהוָה־הָאֱלֹהִים יִהְיוּ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָיִם הַיִּכָּל קְדוֹשׁוֹ, אֱלֹהִים), אֲבִין סֶלָה.

תפילה קצרה על כל צרה שלא תבוא

יקח לא פחות מן ח"י פרוטות ויאמר 'אלהא דמאיר ענני' ג"פ

רבונו שֶׁל עוֹלָם הָרִינִי זֹתָן בְּלִי גֵרָר סָפּ (פרוטות)
לְעִדְקָה, או שִׁמּוֹן לְמֵאוֹר לְשֵׁם זְשֻׁמָּתָם שֶׁל
אֲבוֹתֵינוּ אֲבוֹת הָעוֹלָם, אֲבִרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. וְלִשְׁם זְשֻׁמָּת
הַתָּנָא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַגָּס, וְלִשְׁם זְשֻׁמּוֹת כָּל הַצְּדִיקִים.
יְהִי רָצוֹן מִקְפָּצֶיךָ יְהוָה

תקנו ובעל היסודות
ובעל המדות פוסקים

אלהי

אדון הכל
הוא הוא ויהיה

יאהר יצחק

יהוה

ואלהי <sup>תקנו ובעל היסודות
ובעל המדות פוסקים</sup> אֲבוֹתֵי, כְּשֵׁם שֶׁשִּׁמְעֵת אֶת תְּפִלָּתָם וְאֵת
תַּחֲנֻנָּתָם וְהַצִּלָּת אוֹתָם מִכָּל צָרָה וְצָרָה וְעֲשִׂית עֲמָהֶם
נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים וְהוֹצֵאת אוֹתָם מֵאֲפֵלָה
לְאוֹרָה, כֵּן בְּזִכְיוֹתָם (ואם עומד על מצבת צדיק, יאמר וּבְזִכְיוֹת
מְקוֹם הַמְּקֻדָּשׁ הַזֶּה), יְהִי נָא שְׁעֵת רַחֲמִים וְעַת רָצוֹן
מִקְפָּצֶיךָ, וְתַעֲשֶׂה עִמָּדִי (פכ"פ) וְעַם כָּל עַמָּה בֵּית יִשְׂרָאֵל
בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם, נְסִים גְּלוּיִם וְנִסְתָּרִים. וְתַעֲלִלְנִי מִכָּל
צָרָה וְצָרָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. (ומה שצריך יפרט בפיו, כגון
בעבור חולה, יאמר וּבִפְרֹט שֶׁתִּשְׁלַח רְפוּאָה שְׂלֵמָה לְחוּלָה
(פכ"פ). או שצריך לאיזה שר, יאמר וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִתְגַּלְגַּל לְחוּן
וּלְחֻסָּד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֵי כָּל רֹאִי, וּבִפְרֹט אֲצִל הָשִׁיר (פלוגי).
או שיצילהו מאיזה עלילה ויפר עצת המלשינים, יפרט ויאמר כְּשֵׁם
שֶׁהִפְרַת עֲצַת הַבֶּן הָרָשָׁע, כֵּן תִּפְרַר וְתִקְלָקֵל מוֹעֲשֵׂיֶת
מִלְשִׁין (פלוגי) וכו', וכן כל כיוצא בזה) יְהִי לְרָצוֹן אֲמִרֵי פִי.
וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ. יְהוָה

אדון הכל
הוא הוא ויהיה

יאהר יצחק

יהוה

צורי וגואלי:

יבטל כל הנזרות אדוננו פר יוחאי

שמירה עליונה!

זֶהַר הַקָּדוֹשׁ
מִתּוֹק מִדְּבַשׁ

הפירוש הנפלא
שבזכותה עשרות אלפים כבר מתענגים ומתעלים
בלימוד והבנת הזוהר הקדוש

תורתנו קנה לנו היא מאירת עינינו

**הסגולה הוותיקה ביותר
לשמירה וברכה בבית!**

חייג עכשיו למוקד המכירות:

1800-350-330

